

— Καὶ τὸν συμμερίζεται ;

— "Οχι, κύριε κόμη, τὸ φοβοῦμαι . . .
"Ισως ἀργότερα.

— "Ο ἔρως ἔρχεται μὲ τὰ στέφανα, δὲν εἶναι ἀληθές ; . . . Λοιπὸν, Καλλιουέ, τὸ σχέδιόν μου ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε . . . "Εν μόνον ὄνομα θὰ ἀλλάξῃ, τὸ κύριον, τὸ τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ . . . "Αντὶ νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν Σωσάνναν Γκιλλὼ μετὰ τοῦ Πέτρου Ουμπώλ, τὴν ὑπανδρεύω μὲ σέ . . . Δέχεσαι ;

Πρώτην τότε φορὰν ἐπὶ ζωῆς τοῦ ὁ δασοφύλαξ ἠσθάνθη ἀπερίοριστον εὐγνωμοσύνην. Διὰ κινήματος παραδόξου καὶ πρωτοφανοῦς ἐν τῇ τραχείᾳ καὶ κτηνώδει ἐκείνῃ φύσει, ἤρπασε τὴν χεῖρα τοῦ κόμητος καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὰ χεῖλη του. "Ο κόμης, γινώσκων κάλλιστα ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν διέπραττε κακὴν πράξιν, δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ τὴν αἰσχύνην του καὶ ἠρυσθῆσεν ὅλος· ἀλλ' ὁ Καλλιουέ δὲν τὸ ἐνόησεν.

— Λοιπὸν ! ἀνέκραξεν οὗτος μετὰ θερμότητος, μοῦ ὑπόσχεσθε νὰ μοῦ δώσετε γυναῖκα τὴν Σωσάνναν ;

— Καὶ χίλια σκούδα διὰ νὰ ἀγοράσῃς τὰ νυμφικὰ δῶρα. Σοῦ διπλασιάζω δὲ τὸν μισθὸν καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ καταβάλω ἐγὼ τὰ ἐξοδα τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων σου, ἂν ἀποκτήσῃς τέκνα.

— "Ω ! . . . ἐτέκθη ὁ Καλλιουέ, συγκινηθεὶς . . . "Ἐχω καλὸν αὐθέντην καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀγαπῶ.

— "Εντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν γίνονται οἱ γάμοι . . . εἶπεν ὁ κ. Δεβεζαί . . . Τώρα πηγαίνω εἰς τὸν πύργον μόνος, Καλλιουέ . . . "Αν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ ἀφίσης καὶ νὰ ὑπάγῃς, ὅπως ἀναγγείλῃς τὴν καλὴν αὐτὴν εἰδησιν εἰς τὴν ἀγαπημένην σου.

"Ο δασοφύλαξ δὲν περιέμεινεν ἐπανάληψιν. Ὑψαρίστησεν αὐτὴς τὸν κύριόν του καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν καλύβην τῆς Σωσάννης.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Χ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΔΡΕΣΣΕΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἐσπέρα δεκάτη πέμπτη.

"Αμέριμνος ἐπέτων χθὲς ἐπὶ τῆς ἐρήμου τῆς Λαουεμβούργου πεδιάδος· ὀλίγαι μόνον ξηραὶ αἱμασιαὶ ἐφύοντο εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀηδῶν τις, περιπλανηθεῖσα προφανῶς καὶ ἐτοιμοθάνατος, ἔψαλλε τὸ τελευταῖόν της ᾠσμ. Ἐπλησίαζε νὰ ἐξημερώσῃ, ὅτε ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς πεδιάδος καρδαβάνιον πτωχῶν χωρικῶν, οἵτινες ἐπορεύοντο εἰς τὸ Ἀμβούργον, ἵνα ἐκεῖθεν ἐπιβιβασθῶσιν εἰς Ἀμερικήν, ὅπου ἤλπιζον νὰ εὕρωσι τύχην· αἱ γυναῖκες τῶν ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ μικρά των παιδία, ἐνῶ τὰ μεγαλότερα ἐβάδιζον πλησίον των, κάτισχνος δὲ τις ἵππος ἔσυρεν ἀμα-

ξιον, ἐφ' οὗ εἶχον φορτώσῃ τὰ ὀλίγα πενιχρὰ ἐπιπλά των.

Περίλυποι οἱ δυστυχεῖς ἔστρεφον πρὸς με τὰ μελαγχολικὰ βλέμματά των καὶ ἀνελογίζοντο τὴν τύχην των, μετὰ λύπης δὲ ἐσυλλογίζοντο τὴν ἐγκαταληφθεῖσαν πατρίδα, ἥς τοὺς βαρεῖς φόρους δὲν ἠδύναντο ἐπὶ πλέον νὰ ὑποφέρωσιν.

Καὶ μ' ὄλον τοῦτο, ποῖος τοῖς ὑπέσχετο, ὅτι, ἐκεῖ ὅπου μὲ παλμοὺς χαρᾶς ἐταξίδευον, δὲν τοὺς περιέμενε χειροτέρα ἀκόμη τύχη ;

Τὸ ᾠσμα τῆς ἀηδόνος ἦτο δι' αὐτοὺς τὸ προανάκρουσμα τῆς εὐτυχίας των· ῥῆγος δὲ διέτρεχε τὰ σώματά των, ὅτε ἀνέτειλεν ἡ πρωία.

Εἰς τι πλησίον χωρίον γυναῖκες τινὲς ἐπορεύοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, βλέπουσαι δὲ τὸ καρδαβάνιον, ἤκουον ἐνδόμυχον φωνὴν λέγουσαν : « Προσευχήθητε ! προυσευχήθητε διὰ τοὺς δυστυχεῖς ».

Ἐσπέρα δεκάτη ἕκτη.

« Γνωρίζω ἓνα παλιάτσον », μοὶ διηγεῖτο ἡ Σελήνη, « ὁ κόσμος χαλαεῖ ὅταν παρουσιάζηται εἰς τὴν σκηνήν· ἐκάστη του κίνησης, κάθε λέξις του προξενοῦν φρενητιώδεις γέλωτας· καὶ μόνον τοῦτο τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι προμελετημένα· ὅλα τυχαίως τὰ κάμνει, εἶνε φύσει κωμικός· διότι καὶ μικρὸς ἀκόμη ὅταν ἦτο, διεκρίνετο μετὰ τῶν συμμαθητῶν του διὰ τὰς ἀστείότητάς του· πάντοτε δὲ ὁ διδάσκαλός του τὸν ἀπέβαλλε τῆς τάξεως, διότι δὲν ἦτο δυνατόν ἄλλως νὰ ἀρχίσῃ τὴν παραδοσιν.

Καὶ τὸ σῶμά του αὐτὸ ἦτο γελοῖον· ἐπὶ τῆς ράχews, καθὼς καὶ εἰς τὸ στῆθος του, εἶχεν ὕβους· ὅπως ἀφ' ἑτέρου ἦτο ἀρκετὰ πνευματώδης, καὶ τί νὰ σοῦ πῶ δὲν ὑπῆρχον πολλοί, οἵτινες ἠδύναντο νὰ συγκριθῶσι πρὸς αὐτὸν εἰς τὰς εὐφυολογίας καὶ τὰ καλαμπούρια !

Τὸ θέατρον ἦτο ὁ ἰδεώδης του κόσμος, χωρὶς ἀμφιβολίαν δὲ ἐὰν ἦτο καλὰ φτιασμένος καὶ εὐκίνητος, θὰ ἔκαμνε τὸ μέρος του καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἡθοποιόν, τόσον ἠσθάνετο ὁ δυστυχὴς, ἀλλ' ἡ τύχη του τὸν εἶχε δι' ἄλλο προορίσει.

"Ολοι οἱ ἡθοποιοὶ τὸν εἰσούν, μόνον ἡ θελκτικὴ Κολομβίνα, ἡ δευτέρα χορεύτρια, συνεπάθει πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο τὸν περιεποιεῖτο· αὐτὸς ὁμῶς ὁ δυστυχὴς τὴν ἐρωτεύθη καὶ πολλάκις, σιβαρευόμενος, τῆς ἐπρότεινε γάμον. Ἐκείνη λοιπὸν τὸν περιέπαιζε διὰ τοῦτο, καὶ τοῦ ἔλεγε καποτε ἀστεϊευμένη :

— "Ε ! ἐγὼ γνωρίζω, ἐγὼ μόνη τί σοῦ λείπει — ἡ ἀγάπη !

"Εγὼ δὲ ὁ δυστυχὴς, ἐν ᾧ ἡ καρδιά του ἤμασεν.

— Ναί ! ναί ! ἐξηκολούθει ἐκείνη παθητικῶς, ὥς μὲ ἀγαπᾶς, ἐμάντευσα ;

Καὶ τότε ἐκεῖνος, ἑξαλλος ἀπὸ τὴν χαρὰν του, ἐπήδα ὅσον τρελλός, τόσον ὅπου μὴ φορὰ ἐσύνητριψεν ἐν ἀγγεῖτον, καὶ ἠναγκάσθη ὁ δυστυχὴς νὰ δουλεύσῃ δύο μῆνας δῶρεάν διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ζημίαν.

"Ἡ Κολομβίνα ὑπανδρεύθη, καὶ ὁ παλιάτσος, τὴν μὲν ἡμέραν, διὰ νὰ μὴ τὴν λυπήσῃ, ἔπαιζε τὸ ἀστεϊότερον πρόσωπον, ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐκλαίεν, ἐκλαίεν . . . ἀκαταπαύστως.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπέθανεν ἡ Κολομβίνα· τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ταφῆς τῆς ὁ παλιάτσος, θέλων καὶ μὴ, ἠναγκάσθη νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν σκηνήν.

Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ὥφειλε νὰ παῖξῃ πολὺ καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν, διὰ νὰ μὴ αἰσθάνηται τὸ κοινὸν τὴν ἔλλειψιν τῆς Κολομβίνης.

Χθὲς τὴν νύκτα τὸν συνήνητσα πορευόμενον εἰς τὸ νεκροταφεῖον· ἔκλαιε ἐπὶ πολὺ ὁ δυστυχὴς ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς· αἱ ἀκτίνες μου ἐθώπευον τὸ ὑπὸ τῆς λύπης παραμορφωμένον πρόσωπόν του· ὦ ! ἡ εἰκὼν ἦτο θαυμασία· ἐστήριζε τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν χεῖρα, τὰ δὲ ὕγρα ἐκ τῶν δακρύων βλέμματά του τὰ ἔστρεφε πρὸς με.

X.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθυμοῦντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν].

« Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον "Επαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου λεπ. 50 [60]

« Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι », λυρική συλλογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου Λεπτ. 60 [70]

« Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων », μυθιστορῖο Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6 [7]

« Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ », μυθιστορία Ἑμμ. Γουζαλὲς Δρ. 1,50 (1,70)

« Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων », μυθιστορία· Βίκτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις I. Καρασσούσα τόμοι 2) Δρ. 4 (4,30)

« Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως » μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους Δρ. 4 [4 4,50]

« Ἑλληνική » ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου Δρ. 5 (5,30)

« Κωμῆδαι » ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

« Ὁ Γουζαλὲς Κορδοῦβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα » μυθιστόρημα Δρ. 1,50 [1,70]

« Ἀνθρωπὸς τοῦ Κόσμου », Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)

« Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ » ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανά [τόμ. 2] Δρ. 5 [5,50]

« Ἡ Ναζὶζ Μαριάνθη » μυθιστόρημα πρωτότυπον Δρ. 1,30 (1,50)

« Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας » μυθιστόρημα Ἰουλίου Βερν, Δρ. 1,70 (2)

« Ὁ Ἀρχὼν τοῦ Κόσμου », μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους Δρ. 8 (9)

« Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας » μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα Δρ. 4 (4,50)

« Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ » μυθ. Δρ. 150 [160]

« Τυχῶν Συμβάν », διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου Δρ. 1 (1,10)

« Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ », μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60)

« Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ », ἥτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδελφὰ τοῦ συγγραφέως, ἐν τῇ προσετέθῃ ἐν τέλει καὶ τῷ δράμα « Ἡ καταστροφή τῶν Γεννιτσάρων ». Τόμοι 2 Δρ. 5 [5,50]

« Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες », μυθιστορία Catulle Mendès Δρ. 1,50 (1,70)

« Ὁ Γιάννης », μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 2 [2,00]